

Hemlig ALP-resa i mitten av november – funkar det?

Ja, det gjorde det, och det med besked. Resan blev fulltecknad!

Nu under de närmast föregående åren har ALP för sina "hemlisar" köpt in färdigpaketerade resor ur bussbolags sortiment. Alerta medlemmar som hunnit notera vilka "hovleverantörer" ALP normalt anlitar, kunde då på ett par minuter med hjälp av Internet och webbsidor i förväg lista ut vart de hemliga resorna skulle gå och i detalj läsa om programmet. De blev trevliga i alla fall. Men den här gången var det återigen en resa som ALP själva producerat och den blev på ett förtjänstfullt sätt helhemlig ända tills vi stigit över tröskeln på det sista besöksstället.

Siw Klöverås stod för produktion, regi och reseledning. Upplockningen av resenärer skedde från Södertäljehållet och gick norrut mot Liljeholmen. Vi skulle således norrut! Efter passagen av Stockholm bar det iväg åt Enköpingshållet. I trakten av Bro svängde bussen in till vad som föreföll, en liten bondgård. Emellertid hade gårdens loge konverterats till glasbruk - **Bro Glasbruk** - där ägarinnan nu välkomnade oss. Vi började med förmiddagsfika.

Sedan fick vi en omsorgsfull presentation av glasmaterialets historia, av hyttan, liksom av produkternas framställning. Till skillnad från de tills nyligen så stolta nationalklenoderna i småländska Glasriket tillverkar man i Bro ett slags "grönt glas" genom att använda glasskrot från gamla TV- och datorskärmar och spillmaterial från Rejmyre glasbruk, som man nu smälter om. Några miljökritiska glasråvaror hanterar man således inte. Det har ju klarats av i ett tidigare skede och på annan plats. Ett ytterligare "grönt" inslag är att man i Bro eldar sina ugnar med biogas, som via ledning kommer från Ragn-Sells närbelägna deponi av organiskt material, därtill ekologiskt sådant (vad det nu innebär). Några ALP-are tog upp frågor om graden av miljö och ekologi och inledde en ytterligare diskussion om huruvida glas är en underkyld vätska eller ej. Det är svårt att säga vem som avgick med segern. Efter att vi bevittnat glasblåsning och utfört en del köp av nya slätklenoder blev det åter uppsittning i bussen.

Vi lockades nu med lunch på nästa besöksmål, som uppenbarligen låg åt Enköpingshållet, att döma av bussens färdriktning. Vid Bålsta blinkade föraren vänster och vi lämnade E18 och strax även den egentliga tätorten och ut på den närmaste landsbygden igen, men nu på mindre vägar. **Åbergs Museum** stod det på vägvisarna och så småningom även på den byggnad vi anlände till, en fin gammal tegelladugård, nu försedd med nytt innehåll. Det handlade alltså om filmarens och konstnärens Lasse Åberg museum för serieteckningar, liksom konst och leksaker som relaterar till serier. Byggnaden och inredningen var omgjorda med tydlig kvalitetskänsla för material, färg och form.

Efter lunchen i anläggningens restaurang, samlades vi i museet där vi visades runt av en guide som behärskade sitt ämne med bravur och lätt kunde ta hand om de frågor vi ställde. Vi invigdes i serietecknandets historia liksom de främsta serietecknarnas. Självklart kom mycket att anknyta till Walt Disney, hans figurer och de tecknare som han omgav sig med, några hade varit svenskar. Vi fick även veta hur själva seriefigurerna utvecklades till sin slutliga form och personlighet. Också historiska leksaker som anknyter till seriefigurerna finns samlade, en del av dem unika och med höga marknadsvärden. Det handlar således om en mycket seriös fackutställning. Inte ett ställe där småbarn i dagisgrupper högljutt härjar och busar runt. I andra änden av anläggningen finns emellertid en Glada Ungar-avdelning med Tarzankoja, lianer mm, mer lämpade för barn än för ALP-pensionärer.

Men nu visade det sig finnas ett besöksmål kvar. Det förbryllade oss mycket att bussen envisades med att köra i riktning mot Stockholm igen. Vad kunde vi se där nu fram på kvällen? Men slutligen fanns det ingen återvändo. Vi var där! Nåja, i Solna i alla fall. Bussen svängde in mot Bergshamra. Vi steg av och gick till fots upp mot Bergshamra Torg, där vi guidades in på ett galleri där Mun- och Fotkonstmålare, ställde ut oljemålningar och nyligen haft vernissage. Så här års inför julen är vi väl lite till mans vana att få deras mun- och fotmålade julkort hemskickade till oss med inbetalningskort och inte sällan retar vi oss kanske på marknadsföringen. Här fick vi nu först se filmer där ett antal av konstnärerna visade en del om sina liv och sina arbeten och då med dem själva agerade som berättare, några av dem med svåra talstörningar. Det var mestadels yngre personer med mycket grava fysiska handikapp som de endera fötts med eller ådragit sig i olyckshändelser. Jag tror alla av oss blev berörda av det vi såg och troligen nu ser med andra ögon på de nämnda julkorten.

Ett givande dagsprogram, fyllt med idel överraskningar och besök på inrättningar som få av oss ens hört talas om, gick nu mot sin final. Den förlöpte enligt ALP:s traditioner. Bussen återvände mot våra respektive utgångspunkter och Jack tackade å våra vägnar Siw och busschauffören för gott hantverk. Snipp snapp snut, så var resan slut!

Vid pennan Bo Johansson